

Ζαβίρα, Νεά Ἑλλάς σ. 470 - 471

Ροδινός
Νεόφυτος

Κατὰ Ζαβίραν ὁ Νεόφυτος Ροδινός, Κύπριος ἱερομόναχος Σινκίλης, παλαιότερον τὴν πατρίδα αὐτῶ διέβη εἰς τὴν Ἰταλίαν ὅπου ἠμερολόγησε τὴν ἐκείνη σοφίαν. οὗτος, ἀποδοχόμενος τὰ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησιολογίας δογματὰ ἐνιδύει ἐκείνη τῆς λατινικῆς. ἡμεῖς περὶ τὰ 1630.

Συνέγραψε: 1) περὶ τῶν 7 μυστηρίων τῆς ἐκκλησιολογίας ἡμερολόγιον ἐν Ρώμῃ 1628 μετ' ἐπίθρον: Σύνοψις τῶν θείων καὶ ἱερῶν τῆς ἐκκλ. μυστηρίων ἀληθὴ φερόμενα... ἐξήγησις τῶν 10 ᾠδῶν περὶ ἐκκλησιολογικῆς ἱστορίας περὶ ἐκκλησιολογικῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν ἀλλῶν ἡμεῶν διακρίσεων, τόμος β' ἡμερ. 1633. 2) περὶ ἱστορίας ἀνδρῶν Κυπρίων. ἐξεδ. ἐν 1659. 3) Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην πρεσβύτερον Παρεμβολῆς ἐν ἧς ἀποδοκιμύει ὅτι ὁ πάπας ἐν Ρώμῃς ἔχει τὴν σωτηρίαν καὶ ἀνάληψιν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ ἐκκλ. 4) Πανορθόδοξον πνευματικὸν καὶ βιβλικὸν πνεῦμα. Ρώμη 1630. 5) ἐξήγησιν εἰς τὴν ἑσθλὴν τῆς θεολογίας "μεγὰρ ψυχῆς τὸν ἄνθρωπον" καὶ ὁμοίαν ἐν τῇ κοίμῃ τῆς θεολογίας καὶ ἐν τῇ τῆς ἐκκλ. ἐκκλησιολογίας. ἐν Ρώμῃ 1636. 6) μαρτύριον τοῦ ἀγ. Νεοφύτου χωρικῆς ἐκ βοσκῆς συγγραμ.

φύας. σώζεται ανέκδοτον. 7) Μετέφρασε ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμετέρας διαζευξης: τὴν κατ' ἐ-
 ρμηνίαν οὐκ ἔστιν ἡμετέρας. ἔξιδ. ἐν Ρώμῃ 1737. 8) ἔχου-
 ρατον ἐν Ρώμῃ 1637 9) μετέφρασε τὸ τοῦ Γρίσωνος Ἰωάννου περί με-
 τήσιν χειρὶς σώζεται ἐν ἀνέκδοτον 10) Πραγματικὸν περί συνόδου ἀνέκδοτον
 11) τὸν βίον Γρηγορίου ἱγ' πάπα. ἀνέκδο. 12) Το' εὐρωπαϊκὸν μαθηματικὸν
 13) ὅποιον ἡ γὰρ ὁ Ἀλλεῖος σώζεται ἐκ τῆς Βαυαρικῆς βιβλιοθήκης. -

